

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ປິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 3, 4, 5
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 3, 4, 5
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 6, 7, 8
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 6, 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ວິທີການທີ່ພຣະເຢຊູມີຕໍ່ມະນຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 13:1-17

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 13:1-30

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແບບຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ໄວ້ແກ່ພວກສາວິກ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນການຮັບໃຊ້ວ່າເປັນການທ້າທາຍຫລາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເມື່ອເຫັນພຣະເຢຊູຮັບໃຊ້ສາວິກຂອງພຣະອົງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການເປັນຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ແກ່ພວກສາວິກ, ແລະສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂໍໃຫ້ຄຣູຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານ “ແສງສວ່າງຍ່ອມຊະນະຄວາມມິດ” ເວົ້າຫຍໍ້ໃນການສຶກສາໂຕຣມາດນີ້. ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຮັນ: “ແສງສວ່າງຍ່ອມຊະນະຄວາມມິດ” ກ້ອງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ໃຫ້ຂຽນ: ໂຢຮັນ 1—12 “ແສງສວ່າງສິ່ງແສງອອກໄປ” ຕຳລິງມາໃຫ້ຂຽນ: ໃຫ້ຂຽນ 13—21 “ແສງສວ່າງຍ່ອມຊະນະສເມີ” ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ຕ້ອງຮັບເອົາແສງສວ່າງນີ້: ດຳເນີນໃນແສງສວ່າງ, ສິ່ງແສງສວ່າງອອກໄປໃນຄວາມມິດ.
2. ອ່ານຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ, ອ່ານຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ, ອ່ານຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າຂອງບົດຮຽນ, ແລະອ່ານຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ອ່ານໂຢຮັນ 13:1-3. ວາງຄຳຖາມ: ພຣະເຢຊູຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າເວລາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວທີ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປ? ໃຫ້ພິຈາລະນາຄຳຕອບຕໍ່ໄປນີ້:
 - ພຣະເຢຊູເລືອກທີ່ຈະກະທຳຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນເຂົ້າມາຢູ່ໃນໂລກນີ້.

- ພຣະເຢຊູຍອມຈ່າຍຄ່າໄຖ່ບາບມະນຸດໂລກດ້ວຍຄວາມສັກໃຈດ້ວຍຊີວິດ.
- ການຍອມຖວາຍຕົວຂອງພຣະເຢຊູເປັນສິ່ງທີ່ພຽງພໍໃນການໄຖ່ບາບ
- ການຈັດຕັ້ງມື້ເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນເປັນແຜນການຂອງຜູ້ນຳສາສນາຢິວ
- ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າຢູດາອິສກາຣີໂອດຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ

4. ອ່ານ 13:4-15 ອະທິບາຍວ່າ ການລ້າງຕົນເປັນການສະແດງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຄື: ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈສະບາຍແລະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສະອາດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເດີນຕົນເປົ່າໃນສັມຍນັ້ນ. ເຈົ້າຂອງບ້ານຈະຈ້າງຄົນໃຊ້ເພື່ອລ້າງຕົນຄົນທີ່ຢ່າງເຂົ້າມາໃນບ້ານເພື່ອຄວາມສະອາດ. ໃນຄືນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດທໍາໜ້າທີ່ນີ້.

5. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຊົງໄປຍອມລ້າງຕົນຂອງພວກສາວິກ? (ເບິ່ງໃນໂຍຮັນ 13:1)
 ຖາມ: ການລ້າງຕົນຂອງພຣະເຢຊູມີສ່ວນພົວພັນຫຍັງບໍ່ໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້? ເຊັ່ນໃຫ້ນັກຮຽນປະກອບສ່ວນໃຫ້ຄໍາຄິດເຫັນ. “ກະທໍາເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງ” (ໂຍຮັນ 13:6-15) ເບິ່ງຄໍາອະທິບາຍໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ.

6. ອ່ານ ລູກາ 22:24 ຖາມ: ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນການທີ່ພຣະເຢຊູຈະລ້າງຕົນເປໂຕ ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິເສດແລະຢູດາຜູ້ທີ່ຈະຂາຍພຣະອົງ?

7. ອ່ານໂຍຮັນ 13:16-17 ວາງຄໍາຖາມ:

- ເປັນຫຍັງການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດສໍາລັບພວກເຮົາ?
- ການລ້າງຕົນຄົນອື່ນຈະເປັນຢ່າງໃດໃນສັຕວັດທີ 21? ຍັງຈະໃຊ້ໄດ້ຢູ່ບໍ່?
- ຄົນປະເພດໃດທີ່ທ່ານຈະຮັບໃຊ້ຍາກທີ່ສຸດ? ທ່ານຍັງຈະຮັບໃຊ້ຢູ່ບໍ່?
- ທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຫຍັງ ເມື່ອທ່ານຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນເໝືອນພຣະເຢຊູ?

8. ໃຫ້ພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້: “ຖ້າພວກເຮົາຫາກພາກັນເອີ້ນຕົວເອງວ່າເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເມື່ອເຫັນຕົວຢ່າງນີ້ແລ້ວ?”

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຖາມຍ້ອນຄືນ: ພວກເຮົາຍັງຈະຊົງຜ້າສລອງຫລືຈະຖອດອອກ ແລ້ວເອົາຜ້າເຊັດຕົວ ໂນ້ມລົງແລ້ວຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນບໍ່?

10. ໃນໂບດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມຕົວຢ່າງນີ້ແລ້ວຫລືຍັງ? ຖ້າຍັງ, ເວລາໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເລີ່ມຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ? ຫລືວ່າຕາມແຕ່ບາງຢ່າງເທົ່ານັ້ນບໍ່?

11. ອະທິຖານ ແລ້ວຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການ ຮຽນເພື່ອທີ່ຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 13:31-14:14

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 13:31-14:14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງຈັດຕຽມເສັ້ນທາງທີ່ຈະໄປຫາພຣະບິດາ, ພຣະອົງຊົງໝູນໃຈເຫລົ່າສາວິກໃຫ້ເຊື່ອແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການຈັດຕຽມເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຢຊູນີ້ ມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງບໍ່ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍການສົນທະນາຮ່ວາງພຣະເຢຊູແລະເປໂຕ, ໂທມາ, ແລະຟິລິບ. ສາວິກໃນທຸກວັນນີ້ ຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ?

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

12. ໃຫ້ນັກຮຽນ ຄິດຫາເພງ ຫລືຄິດຫາຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ກ່າວເຖິງເສັ້ນທາງ, ຫົນທາງ... ຈົ່ງໃຊ້ເວລາໃຫ້ນັກຮຽນຄິດແລ້ວລຸກຂຶ້ນເວົ້າ.

13. ບອກນັກຮຽນວ່າວັນນີ້ ຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງເສັ້ນທາງ “ພຣະເຢຊູຊົງເປັນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ” ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ: ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນ, ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

14. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 13:31-35 ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ໃຫ້ວາງຄຳຖາມ:

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູມີກຽດຕິຍົດ?

ແມ່ນຫຍັງຄືບັນຍັດໃໝ່?

ພຣະເຢຊູຊົງຖ່ອມໃຈຢ່າງໃດ? (ຟິລິບປອຍ 2:6-11)

15. ຄູຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມຮັກທີ່ພາສາກຣິກໃຊ້ກັນ. ໃນທີ່ນີ້ຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງນີ້ ແມ່ນຄວາມຮັກ “ອາກາເປ” ຖາມນັກຮຽນລອງເບິ່ງວ່າ ເຫັນຢູ່ໃສແດ່ຄວາມຮັກຢ່າງນີ້?

16. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 13:36—14:4 ຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 ເປໂຕມີທ່າທີ່ຢ່າງໃດ? ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວວ່າບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກເຈົ້າໄປບໍ່ໄດ້.
 ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕາມທ່ານໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້? ຂ້ານ້ອຍຈະສະຊີວິດເພື່ອທ່ານ
 ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຂ້າງໜ້າ?
17. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 14:5-10 ໃຫ້ຄຣູອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນຢູ່ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ “ການລອດພົ້ນ”
 ໂດຍອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.
18. ອ່ານ ໂຢຮັນ 14:11-14 ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບອໍານາດ
 ຂອງພຣະເຢຊູໃນເວລາທີ່ຍັງຢູ່ໃນໂລກ ແລະຫຼັງຈາກການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຖານແລ້ວ.
- ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະຊົງເປັນມະນຸດນີ້ຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
 - ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງແລະທຸກໆສະຖານທີ່ ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
 - ພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງອິດເມື່ອຍບໍ່?
 - ພຣະເຢຊູຈະບໍ່ຫົວນໍ້າແລະຫົວເຂົ້າບໍ່?
 - ພຣະເຢຊູເອົາເວລາໃດນອນ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

19. ພວກເຮົາຄິດຢ່າງໃດກັບການສົນທະນາຣະວ່າງພຣະເຢຊູແລະເປໂຕ, ແລະໂທມາ, ແລະພິລິບ ມີ
 ການໝູນໃຈສໍາລັບທຸກວັນນີ້ບໍ່?
20. ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງພວກເຮົາວັນນີ້ ເຄີຍມີຜູ້ໃດແດ່ບໍ່ທີ່ສົນທະນາກັບພຣະເຢຊູແລະເຄີຍສາບານບໍ່ວ່າ
 ຂ້ານ້ອຍຈະຍອມຕາຍນໍາພຣະອົງເໝືອນເປໂຕ?
21. ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ສືບຕໍ່ໃນການໄວ້ວາງໃຈແລະການຮັບໃຊ້.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ-ເປັນອົງສືບຕໍ່ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຍຮັນ 14:15-18, 25-27; 15-26-16:15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຍຮັນ 14:15-16:15

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ການສົ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນັ້ນ ເພື່ອສືບຕໍ່ການຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະເປັນການສະຖິດນຳຂອງອົງພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກທັງຫລາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮັດວິທີໃດພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູ ອຸຕໍ່ໂລກແຫ່ງຄວາມສັບສົນນີ້ໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະບອກໃຫ້ຮູ້ຄຳວ່າແມ່ນອົງພຣະວິນຍານໄດ້ໝູນໃຈແລະປະທານພະລັງໃຫ້ມີຊີວິດຢ່າງຄຣິສຕຽນ ແລະຮັບໃຊ້ໄດ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ການເອົາຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງລ້າງຕົນຂອງພວກສາວິກນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ໝູນໃຈພວກສາວິກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດກັບຄືນມາຮັບເອົາພວກເຂົາໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ. ເປໂຕ, ໂທມາ, ແລະພີລິບບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄຳເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງເປັນເວລາຫລາຍປີກໍຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູມີຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ກັບແຜນການອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງນັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງພາຣະໜ້າທີ່ຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຮູ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນສຳຄັນກັບແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຮັບໃຊ້.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປຸງເຮືອງສົນທະນາ ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າເຖິງອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຈະສະເດັດມາເຮັດວຽກແທນເວລາພຣະອົງສະເດັດກັບຄືນໄປຫາອົງພຣະບິດາ. ພຣະອົງຍັງກ່າວໃຫ້ລໍອີກນ້ອຍນຶ່ງພວກເຂົາຈະໄດ້ພົບກັບອົງພຣະວິນຍານໃນຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້.

ຄຳເວົ້າເຖິງເວລາແລ້ວ (ໂຍຮັນ 13:1) ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກເປັນທຸກ ແລະມີຄວາມກະວົນກະວາຍ. ພວກສາວິກເປັນທຸກໃຈເຖິງການຕາຍທີ່ອົງພຣະເຢຊູຈະປະເຊີນ. ອົງພຣະເຢຊູສັນຍາວ່າອົງພຣະວິນຍານເປັນອົງນຶ່ງຊຶ່ງປະທານຄວາມຮັກ ແລະສັນຕິສຸກມາໃຫ້ພວກສາວິກ.

ຂໍສໍາຄັນໃນການສຶກສາວັນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູຈະໄດ້ສືບຕໍ່ເຖິງແມ່ນພຣະອົງໄດ້ຈາກໄປ ນັ້ນເປັນໄປຕາມແຜນການຂອງອົງພຣະບິດາ. ອົງພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຈະ ເຮັນຂຶ້ນໄປ ແຕ່ພວກສາວິກຈໍາເປັນຕ້ອງຜ່ານຄວາມລໍາບາກ ແລະຕ້ອງເຂົ້າຕິດພັນກັບອົງພຣະເຢຊູ ແລະຮັບການຮຽກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ. ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າພວກສາວິກຮັບເອົາຄໍາເວົ້າ ແລະການໝູນໃຈຈາກອົງພຣະວິນຍານພໍບໍ່ເພື່ອຈະສືບຕໍ່ຮັບໃຊ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາໄວ້ແລ້ວສາມປີກ່ອນນັ້ນ?

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

1. ສົ່ງຄໍາເຕືອນໄປຫາສະມາຊິກໃນທ້ອງຮຽນໃຫ້ພວກເຂົາສຶກສາບົດຮຽນໃນອາທິດຕໍ່ໄປ ແລະບອກພວກເຂົາໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມເຖິງເລື່ອງພຣະພອນວ່າພວກເຂົາມີພຣະພອນຢ່າງໃດເພື່ອຮັບໃຊ້. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເອົາຜົນຄໍາຕອບມາໃນທ້ອງຮຽນ ເພື່ອໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ມີການຮັບໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ.
2. ເລີ່ມທ້ອງຮຽນດ້ວຍການລົ້ມຄືນເຖິງຄໍາແນະນໍາຄືນ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຄືນອ່ານຈຸດສໍາຄັນ ແລະຄໍາຖາມເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ.
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄືນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 14:15-18. ອະທິບາຍຄໍາເວົ້າ ພາຣາເກລໂຕສ ຊຶ່ງມາຈາກພາສາກຣີກແປວ່າ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ. ຖ້າຈະແປເປັນພາສາອັງກິດແລ້ວກໍໃຊ້ເປັນຫລາຍຄໍາເວົ້າດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - “ຜູ້ຕໍ່ວ່າແທນ” (14:16) ເປັນເໝືອນທະນາຍຄວາມຕໍ່ວ່າໃນສານຊ່ອຍ.
 - “ຜູ້ຊ່ອຍ” (14:16) ຊ່ອຍໃນຍາມຈໍາເປັນ.
 - “ຜູ້ໃຫ້ຄວາມປຶກສາ” (14:16) ເຂົ້າມາຢູ່ຂ້າງເພື່ອໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.
 - “ຜູ້ໝູນໃຈ” (14:16) ເຂົ້າມາຢູ່ຂ້າງເພື່ອໃຫ້ພະລັງຕໍ່ສູ້.
4. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ, ທ່ານເຄີຍປະສົບກັບອົງພຣະວິນຍານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ບໍ່? ຖ້າເຄີຍໃຫ້ອະທິບາຍປະສົບການໃຫ້ຄືນອື່ນຟັງນໍາດ້ວຍ.
5. ເຕືອນສະມາຊິກໃນທ້ອງຮຽນວ່າໃນບົດຮຽນ ໂຢຮັນ 14 ນີ້ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃຫ້ພວກສາວິກຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະເຮັດແນວໃດຫລັງຈາກພຣະອົງຈາກພວກເຂົາໄປ. ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ປະທ່ານໄວ້ເປັນລູກກໍາພໍາ; ເຮົາຈະກັບມາຫາທ່ານອີກ” (14:18). ກ່າວເພີ່ມວ່າອົງພຣະເຢຊູສັນ ຍາວ່າພຣະອົງຈະສືບຕໍ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ.
6. ຮ້ອງໃຫ້ຄືນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 14:25-27; 16:13-15. ອົງພຣະວິນຍານບໍ່ພຽງແຕ່ສະຖິດຢູ່ກັບພວກສາວິກ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານຈະນໍາພາອີກ. ອົງພຣະວິນຍານຈະເປັນຜູ້ເຕືອນພວກສາວິກໃຫ້ຄິດເຖິງຄໍາສັນຍາຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ, ທ່ານເຄີຍປະສົບກັບການນໍາພາຂອງອົງພຣະວິນຍານໃນຊີວິດບໍ່? ຂຽນຂໍ້ພຣະຄໍາພິລິງໃສ່ກະດານເພື່ອເຕືອນພວກເຮົາຮູ້ວ່າອົງພຣະວິນຍານຊ່ອຍທັງເຮົາແດ່.
7. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄືນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 15:26-16:15

- ຕັ້ງຄໍາຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ວິທີໃດອົງພຣະວິນຊ່ອຍເວລາເປັນພະຍານຕໍ່ຄົນອື່ນ? ທ່ານເຄີຍປະສົບການບໍ່ເວລາທ່ານເວົ້າເລື່ອງຂ່າວປະເສີດຕໍ່ຄົນອື່ນຟັງແລະທ່ານຮູ້ສຶກວ່າອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້ຈັດຕຽມຄົນນັ້ນໄວ້ແລ້ວເຖິງສິ່ງທ່ານກໍາລັງກ່າວນັ້ນ?
- ຖາມວ່າ, ອົງພຣະວິນຍານເຮັດແນວໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານເວລາທ່ານພົບກັບຄົນຕໍ່ສູ້?
- ຖາມວ່າ, ເວລາເວົ້າຄໍາພະຍານຕໍ່ຄົນອື່ນ ແມ່ນທ່ານເອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຄົນບາບ ຫລືແມ່ນອົງພຣະວິນຍານເປັນອີງນໍາພາ?

8. ໃຫ້ເບິ່ງຜົນການສອບເຖິງພຣະພອນທີ່ພຣະອົງປະທານຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະທຸນໃຈໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮັບ ໃຊ້ຕາມພຣະພອນແທນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໃນພະແນກທີ່ຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມສຸກແລະບໍ່ມີພຣະພອນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຄຳສັ່ງຕໍ່ພວກສາວິກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຍຮັນ 15:1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຍຮັນ 15:1-25

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າສນິດກັບອົງພຣະເຢຊູ, ການຕິດພັນກັບອົງພຣະເຢຊູເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອຟັງ ແລະຮັກແພງກັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ມີຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດຫຍັງໃນການເປັນສາວິກ ຫລືພຽງແຕ່ກ່າວວ່າພວກເຮົາເຊື່ອກໍ ແລ້ວໄປ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກເຖິງການເຂົ້າສນິດກັບອົງພຣະເຢຊູ, ການເຊື່ອຟັງ, ແລະມີຄວາມຮັກຕໍ່ ກັນແລະກັນນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ, ແລະເພື່ອວິເຄາະວ່າຕົນເອງຈະເຮັດ ແນວໃດໃນຊີວິດ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງສອນແທ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າອີກບໍ່ນານອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະເດັດມາ ຫລັງຈາກພຣະອົງກັບ ໄປຫາພຣະບິດາ. ພຣະເຢຊູສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ອອກໄປເກີດຜົນ. ການເກີດຜົນນັ້ນແມ່ນຜົນທີ່ເຂົ້າສນິດ ຕິດພັນໃກ້ສິດກັບພຣະ ອົງ.

ໃນບົດ 14 ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໝູນໃຈພວກສາວິກວ່າເວລາພຣະອົງຈາກໄປແລ້ວ ພຣະອົງຈະກັບຄືນ ມາຫາພວກເຂົາອີກ. ແຕ່ເວລາຈາກໄປນັ້ນພຣະອົງຈະສົ່ງອົງພຣະວິນຍານມາເປັນຜູ້ຊ່ອຍພວກເຂົາເພື່ອສືບຕໍ່ພາຣະກິດຕ່າງໆ. ໃນບົດ (15:1-17) ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທັນປຸງຄຳສິນທະນາເຖິງການສະຖິດຢູ່ນຳຫລາຍກວ່າການເວົ້າເຖິງການສະເດັກກັບຄືນມາ. ພວກສາວິກຈຳເປັນຕ້ອງຕິດພັນກັບອົງພຣະເຢຊູເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງໄດ້ຜົນດີ. ນີ້ແມ່ນຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ ໃນເລື່ອງສຳຄັນແລ້ວແມ່ນໃຫ້ຜູ້ຟັງຕິດພັນກັບພຣະອົງໄປ. ເຖິງແມ່ນເວລານີ້ພຣະເຢຊູຈຳເປັນຕ້ອງຈາກພວກເຂົາໄປເພື່ອອົງພຣະ ວິນຍານຈະສະເດັດມາ, ອົງພຣະເຢຊູປາຖນາຢາກໃຫ້ພວກສາວິກຮູ້ຄຳວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສຳພັນດີກັບພຣະອົງເປັນພິເສດ.

ໃນຕອນນີ້ໃກ້ຈະເຖິງເວລາອົງພຣະເຢຊູປະເຊີນກັບຄວາມຕາຍໃນໄມ້ກາງແຂນ. ໃນເວລາຢ່າງນີ້

ເປັນໂອກາດດີທີ່ສຸດເພື່ອຈະສອນພວກສາວິກແລະພວກເຊື້ອພັນໃນພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກຄຳເວົ້າແລະບົດສອນຢ່າງລະມັດລະວັງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີຜູ້ມີຄວາມສຳພັນກັບແກະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນມາແລ້ວໃນບົດທີ 10. ອະນາຄົດຈະເປັນຢ່າງໃດນັ້ນຂຶ້ນກັບການເຂົ້າສົນທິດພັນກັບອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກເອົາຄຳປຽບທຽບເລື່ອງເຄືອອະຈຸນເພື່ອສອນໃຫ້ພວກສາວິກເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຈິງ ເພາະຄຳສອນຢ່າງນັ້ນເປັນວິທີທີ່ຄົນໃນສັມມັຍນັ້ນເຂົ້າໃຈໄດ້ດີ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນເພື່ອໃຫ້ພວກສາວິກວາດພາບໃນສະໄໝເຖິງສິ່ງສຳຄັນໃນການດຳລົງລັງງຸຊີວິດ, ເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດດີ, ເໝືອນເຄືອອະຈຸນໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງມາຈາກລຳ, ແລະອົງພຣະເຢຊູຍັງເວົ້າເຖິງການຕາຍຂອງພຣະອົງໃນພາເຂົ້າແລງໃນເວລານັ້ນຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພວກສາວິກຕຽມຕົວຮັບເອົາສະພາບການໄດ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

9. ໃຫ້ຄຣູສອນຊອກຫາບົດຮຽນທີ່ຄົນສາມາດຈັບບາຍ ເຫັນກັບຕາເຖິງເລື່ອງໝາກອະຈຸນ. ຍົກຕົວ ຢ່າງໄປຊື້ເອົາໝາກອະຈຸນແຫ້ງຈາກຕຸລາດມາ. ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຊົມແລະອະທິບາຍເຖິງຣິດຊາດ ແລະຖາມພວກເຂົາວ່າ ໝາກອະຈຸນເກີດຜົນເອງໄດ້ບໍ່ຖ້າບໍ່ຕິດກັບກິ່ງກັບຕົ້ນ?
10. ບອກໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງຮຽນຈັດເປັນກຸ່ມສຶກສາເຖິງເລື່ອງສວນອະຈຸນ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ມີຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຄີຍໄປຢ້ຽມສວນໝາກອະຈຸນ? ພວກເຂົາຮູ້ບໍ່ວ່າຄົນເຮັດສວນອະຈຸນນັ້ນພວກເຂົາເຮັດແນວໃດ? ເລືອກດິນຊະນິດໃດ? ເອົານ້ຳທົດຢ່າງໃດ? ເອົາແສງແດດຍາມໃດ? ຕອນໃຫ້ເກີດຜົນແນວໃດ? ກ່າວວ່າໝາກອະຈຸນ ແລະສ່ວນອະຈຸນນັ້ນອົງພຣະເຢຊູຮູ້ດີ. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນລຳຂອງໝາກອະຈຸນເພື່ອໃຫ້ພວກສາວິກຮູ້ວ່າການຜູ້ລ້ຽງນັ້ນມາຈາກພຣະອົງ ເພື່ອສອນໃຫ້ພວກສາວິກເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນເຖິງການຈະເຣີນດ້ານວິນຍານຈິດ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າສົນທິດພັນກັບອົງພຣະເຢຊູ.
11. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານໂຍຣັນ 15:1-2. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າອົງພຣະເຢຊູໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ເວລາພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນລຳແລະພຣະບິດາເປັນຜູ້ບົວລະບັດ? ເປັນຫຍັງຜູ້ບົວລະບັດຈຶ່ງ ຕອນກິ່ງ?
12. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານໂຍຣັນ 15:3-11. ບອກໃຫ້ຂຽນກ່ອງຄຳເວົ້າ “ເຂົ້າສົນທິ” ຫລື “ຕິດພັນ” ໃນບົດນີ້ທຸກໆຄັ້ງ. ຖາມວ່າໃນບົດນີ້ຄຳເວົ້າເຂົ້າສົນທິ ຫລືຕິດພັນມີຈັກເທື່ອ? ໃນບົດສັ້ນໆນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງຫລາຍໆເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນກິ່ງທຸກກິ່ງຢາກເກີດຜົນຕ້ອງເຂົ້າສົນທິກັບພຣະອົງ.
13. ຈັດຫ້ອງຮຽນເປັນສອງສາມກຸ່ມ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານໂຍຣັນ 15:12-17 ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມບອກເຖິງສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ອັນໃດເປັນຄວາມຮັກອັນໃຫຍ່ຕາມຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ? (ຍອມຕາຍເພື່ອນຄົນອື່ນ) ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນຊື່ໃໝ່ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປຢ່າງໃດ? (ເພື່ອນ). ອົງພຣະເຢຊູຢາກໃຫ້ພວກສາວິກເຮັດຫຍັງ? (ໄປເກີດຜົນ)
14. ແຈກເຈັ້ງເປົ່າໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ. ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຕອບຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ທ່ານໄດ້ຖືກຕອນຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຈະເຣີນຂຶ້ນ? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຖືກຕອນ? ທ່ານໄດ້ຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ? ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນເວລາຕອນນີ້?

15. ບົດທ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ຖ້າທ່ານເອົາໝາກອະງຸ່ນມາໃນທ້ອງ ຕັດເປັນຕ່ອນນ້ອຍມອບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາກັບ
ບ້ານເພື່ອເປັນການເຕືອນເຖິງບົດຮຽນນີ້.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ພຣະເຢຊູອ້ອນວອນເພື່ອພວກສາວິກ-ພ້ອມກັບທ່ານອີກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຢຮັນ 17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:

ໂຢຮັນ 17

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນ ເພື່ອພວກສາວິກໃຫ້ມີຄວາມປອດພ້ຍ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາ ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນຕໍ່ກັນ, ກັບພຣະອົງ, ແລະອົງພຣະບິດາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນເມື່ອອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອພວກສາວິກ ໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອັນນຶ່ງ ອັນດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານມີນ້ຳໜັກໃນການປະ ກາດ, ເປັນເຫດໃດພວກ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມາສາດຖືກຕ້ອງກັນໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອສຶກສາເຖິງຈຸດສຳຄັນ ໃນການອ້ອນວອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະເອົາມາ ປະກອບໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງຖືກຕ້ອງກັບຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນໄດ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພິເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນໂຢຮັນ ບົດທີ 17 ນີ້ມີບາງຕອນອົງພຣະເຢຊູສອນນັ້ນກ່ອນພຣະອົງໄດ້ພົບກັບໄມ້ກາງແຂນບໍ່ເທົ່າ ໃດຊົ່ວໂມງ. ໃນການຂຽນບົດນີ້ເປັນເໝືອນຄຳສັ່ງຂອງໂມເຊໃນ (ພຣະບັດຍັດສອງ 33). ມັນເປັນຂອງທັມມະດາໃນເມື່ອຜູ້ນຳ ກ່ອນຈາກໂລກໄປກໍມີການສັ່ງລາເພື່ອໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຜູ້ເຊື່ອແລະຜູ້ຕິດຕາມ.

ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງອົງພຣະເຢຊູສອນນັ້ນແມ່ນຄຳອ້ອນວອນ. ເປັນໂອກາດສຳລັບຜູ້ອ່ານຈະໄດ້ ພົບເຫັນການສົນທະນາອ່າວອາງອົງພຣະເຢຊູກັບອົງພຣະບິດາເຈົ້າ. ໃນບົດທີ 17 ເປັນບົດທີ່ເວົ້າເຖິງຈິດໃຈ ຫລືເວົ້າໄດ້ວ່າເປັນ ບົດເວົ້າເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ພວກສາວິກກໍເວົ້າໄດ້. ໃນບົດນີ້ພວກສາວິກໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຫົວໃຈຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ອ້ອນວອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮັກສາພວກສາວິກໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມປອດພ້ຍ.

ຄວາມເປັນທ່ວງເປັນໃຍຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ພວກສາວິກນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນບົດສອນສຳຄັນໃນຊີວິດ ການຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໃນການຈາກໄປນັ້ນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກເອົາເຮືອງໃຫ້ພຣະກຽດ, ການສັ່ງລາ ແລະເຮືອງບໍລິສຸດຂຶ້ນ ມາເວົ້າ ເຖິງແມ່ນຄຳສອນໃນເຮືອງນີ້ເປັນຄຳອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະບິດາ, ພວກສາວິກບໍ່ຄວນເບິ່ງຂ້າມເຖິງຄວາມຈິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ສົດສອນພວກເຂົາເອົາໄວ້ນັ້ນ. ແມ່ນແທ້ຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບພວກສາວິກເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍເປັນຄຳອ້ອນວອນກໍຕາມ ພວກນັກຮຽນທີ່ອ່ານປຶ້ມ ໂຢຮັນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍໃນເວລານັ້ນ ແລະໃນເວລານີ້ອີກດ້ວຍ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

16. ຊອກເອົາຮູບພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງອ້ອນວອນມາໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເຫັນ. ໃນໂຢຮັນບົດທີ 17 ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ອົງພຣະເຢຊູອ້ອນວອນຢ່າງໃດ? ເວລາໃດພຣະອົງອ້ອນວອນ? ພຣະອົງອ້ອນວອນເພື່ອໃຜ?
17. ນຳພາຫ້ອງຮຽນໃຫ້ບອກເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນ. ໃຫ້ຈົດຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນໄວ້ໃນກະດານ (ຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນອາດຈະປະກອບດ້ວຍຄຳເວົ້າດັ່ງນີ້: ເວລາຂ້າພະເຈົ້າອຸກອັ່ງ, ເວລາຍ້ານ, ເວລາຮູ້ສຶກເປັນໜີ້ບຸນຄຸນ, ເວລາຍິນດີ, ເວລາເຫງົາ ແລະ ໂສກເສົ້າ ແລະອື່ນໆ...) ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນໃນບົດນີ້ແມ່ນກ່ອນພຣະອົງຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ເວລາອ້ອນເພື່ອຕົນເອງ, ເພື່ອພວກສາວິກ, ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອ ແລະຈະເຂົ້າມາເຊື່ອ. ເຖິງແມ່ນອົງພຣະເຢຊູປະເຊີນກັບຄວາມຫັກຫລັງ ຄວາມກຽດຊັງ ແລະການຂົ່ມຂື່ນຈາກຄົນໃກ້ສິດ ພຣະອົງຍັງສືບຕໍ່ອະທິຖານອ້ອນວອນ.
18. ໃນເມື່ອທ່ານອ່ານໃນພຣະຄັມພີ ໂຢຮັນ ບົດທີ 17 :1-5. ທ່ານຈະໄດ້ພົບເຫັນສິ່ງພຣະເຢຊູອ້ອນ ວອນເພື່ອຕົນເອງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນຂໍທຸກສິ່ງລົບກວນໄປ ແຕ່ພຣະອົງທູນຂໍສະເພາະເຈາະຈົງ. ໃຫ້ທ່ານເວົ້າອອກມາເບິ່ງວ່າພຣະອົງເວົ້າເຣື່ອງຫຍັງ? ການອ້ອນຢ່າງນີ້ເປັນການງ່າຍ ຫລືຍາກສຳ ລັບອົງພຣະເຢຊູບໍ່? ທ່ານຈະທູນຂໍໃນຄຳອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?
19. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 17:6-19. ຖາມວ່າໃນຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໃຜ? (ພວກສາວິກ). ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທູນຂໍເພື່ອພວກສາວິກໃນເຣື່ອງໃດ? (ການປົກປ້ອງຮັກສາ, ການເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວ 17:11; ຂໍາຮະໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມຈິງ 17:17). ໃນເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພວກເຮົາຄວນຮຽນອ້ອນວອນເພື່ອຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ?
20. ນຳພາຫ້ອງຮຽນອ່ານ ໂຢຮັນ 17:20-26 ໃຫ້ອອກສຽງດັງພ້ອມກັນ. ຫລັງຈາກໄດ້ຟັງແລ້ວໃຫ້ຖາມຫ້ອງຮຽນວ່າ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນການອ່ານເປັນສຽງດັງຮ່ວມກັນຢ່າງນີ້? ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດບອກເຖິງຜົນດີແລະຜົນເສັ້ງໃນການອ່ານຮ່ວມກັນເປັນສຽງດຽວ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທິ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ພິພາກສາພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 18: 15-27; 18:33—19:16

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຢຮັນ 18: 1—19: 16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດຕົວເອງວ່າພຣະອົງຊົງເປັນບຸດພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈເລືອກກ່ຽວກັບພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຕັດສິນແນວໃດເຮືອງພຣະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງບຸກຄົນທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງພິພາກສາພຣະເຢຊູວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຕັດສິນຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະເພື່ອເປັນພະຍານໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍເຮືອງພຣະເຢຊູເປັນບຸດພຣະເຈົ້າເຖິງວ່າຈະມີຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມື້ຮຽນ, ຕຽມຫົວຂໍ້ບົດຮຽນໃສ່ເຈ້ງ ເຮືອງ “ພິພາກສາພຣະເຢຊູ” ປະບ່ອນຫວ້າງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຕື່ມໃສ່. (ຫົວຂໍ້ບົດຮຽນມີມາພ້ອມກັບ ບົດຮຽນນີ້). ເຈ້ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຕິດຕາມບົດຮຽນງ່າຍຂຶ້ນ. ຢາຍເຈ້ງຫົວຂໍ້ບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນພ້ອມດ້ວຍກະດາດນ້ອຍອີກນຶ່ງແຜ່ນ.
2. ຫລັງຈາກອະທິຖານເພື່ອການສຶກສາພຣະທັມແລ້ວ ໃຫ້ຊັກຊວນນັກຮຽນວາດພາບໄວ້ວ່າສອງທິດຕໍ່ໄປນີ້ ພຣະເຈົ້າແລະມານຊາຕານຈະໂອ້ລົມກັນເຮືອງຂອງພວກເຂົາ. ຖາມວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເວົ້າເຮືອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດແດ່ກັບຊາຕານ. ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ກະດາດໄວ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະເວົ້າເຮືອງຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະການປະພຶດຂອງຄົນທັງຫລາຍ ຕໍ່ພຣະເຢຊູໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຖືກພິພາກສາຈາກຜູ້ນຳສາສນາແລະຜູ້ນຳປະເທດ. ແນະນຳໃຫ້ທຸກຄົນໃຊ້ເຈ້ງຫົວຂໍ້ບົດຮຽນເພື່ອຕຽມຈະຂຽນ.
4. ການຈັບກຸມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ (18:1-11). ບອກນັກຮຽນວ່າສິ່ງທຳອິດທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນການພິພາກສາພຣະເຢຊູຄື ການຈັບກຸມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນໃສ່ຂໍ້ 1 ໃນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 18:1-11. ສລຸບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ “ຄວາມໂລບຂອງຢູດາ.”

5. ການພິພາກສາແບບກະທັນຫັນ (18:12-27). ບອກນັກຮຽນວ່າສິ່ງທີ່ສອງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນການພິພາກສາແມ່ນ ການພິພາກສາແບບກະທັນຫັນ. ອ່ານໂຍຮັນ 18:12-18. ສລຸບການພິພາກສາພຣະເຢຊູທາງສາສນາ (ໂຍຮັນ 18: 12-14) ແລະພາກຕົ້ນເຣື່ອງການປະຕິເສດຂອງເປໂຕ (ໂຍຮັນ 18: 15-18). ເບິ່ງບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານໂຍຮັນ 18:19-24 ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານໂຍຮັນ 18:25-27. ສົນທະນາຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູ ແລະຄຳຕອບຂອງເປໂຕໃນການພິພາກສາຂອງຕົນ. ນຳພາການສົນທະນາໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ໂຍຮັນ 18:12-27 ບອກເຮົາຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບເປໂຕ?
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຢູດາ, ເປໂຕ, ແລະຜູ້ນຳສາສນາຕອບພຣະເຢຊູຕ່າງກັນເຊັ່ນນັ້ນ? ຂຽນຄຳເຫັນໃສ່ກະດານໄວ້.
 - ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຈາກພຣະທັມໃນຕອນນີ້?
7. ຄຳພິພາກສາບໍ່ທ່ຽງທັມ (18: 28—19:16). ບອກນັກຮຽນວ່າສິ່ງທີ່ສາມທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນການພິພາກສາພຣະເຢຊູແມ່ນຄຳພິພາກສາທີ່ບໍ່ທ່ຽງທັມ. ສລຸບເນື້ອຫາໃນໂຍຮັນ 18:28-32.
8. ບອກນັກຮຽນວ່າ ຄຳພິພາກສາທີ່ບໍ່ທ່ຽງທັມມີການຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າບິລາດຮວມຢູ່ດ້ວຍ. ອ່ານໂຍຮັນ 18: 33-40. ອະທິບາຍຄຳສົນທະນາຣະຫວ່າງບິລາດກັບພຣະເຢຊູ; ເບິ່ງຈຸດໃຫຍ່: (1) 18:33-34; (2) 18:35-36; (3) 18:37; ແລະ (4) 18:38.
9. ບອກນັກຮຽນວ່າ ຄຳພິພາກສາທີ່ບໍ່ທ່ຽງທັມມີຄຳພິພາກສາຂອງບິລາດຮວມຢູ່ດ້ວຍ. ອ່ານໂຍຮັນ 19:1-16. ເບິ່ງຈຸດໃຫຍ່ສາມບ່ອນ: (1) 19:1-7; (2) 19:8-12; ແລະ (3) 19:13-16. ນຳການສົນທະນາໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ໂຍຮັນ 19:1-16 ບອກພວກເຮົາແນວໃດ ກ່ຽວກັບບິລາດ, ຜູ້ນຳສາສນາ, ແລະປະຊາຊົນ?
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕອບຮັບພຣະເຢຊູເຊັ່ນນັ້ນ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

10. ໃຫ້ທຸກຄົນກັບໄປເບິ່ງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນເຈ້ງກະດາດ (ຂໍ້ 1 ແລະ 2). ເຕືອນທຸກຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເວົ້າເຣື່ອງຕົວເອງແນວໃດແດ່ກັບຊາຕານ; ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເລືອກຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນອຸປະສັກໃຫຍ່ໃນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ຂຽນໄວ້ຂ້າງຫລັງຂອງກະດາດກໍໄດ້. (ການຝຶກຫັດນີ້ເປັນເຣື່ອງສ່ວນຕົວ ຢ່າໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງ)
11. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງແດ່ໃນສອງອາທິດຂ້າງໜ້າ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ບອກກັບຊາຕານສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຮັກສາເຈ້ງນີ້ໄວ້ເພື່ອເຕືອນຕົວເອງ.
12. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານກຳລັງ, ຄວາມກ້າຫານ, ແລະສະຕິປັນຍາເພື່ອຈະໄດ້ຄົນສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ.

ພິພາກສາພຣະເຢຊູ

ໂຍຮັນ 18:1–19:16

ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດຕົວເອງວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນບຸດພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈເລືອກກ່ຽວກັບພຣະອົງ.

1. ການຈັບກຸມ_____ (18: 1-11)
 - ກ. ການທໍຣະຍົດຂອງຢູດາ (18:1-9)
 - ຂ. ການຄິດຜິດຂອງເປໂຕ (18: 10-11)

2. ການພິພາກສາແບບ_____ (18: 12-27)
 - ກ. ການພິພາກສາພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າອັນນາຢູ່ໃນວັງ (18:12-14)
 - ຂ. ການພິພາກສາເປໂຕຕໍ່ໜ້າຍິງຂ້າໃຊ້ຂ້າງນອກວັງ (18: 15-18)
 - ຄ. ຄວາມກ້າຫານຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າອັນນາ (18: 19-24)
 - ງ. ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເປໂຕຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ (18: 25-27)

3. ຄໍາພິພາກສາທີ່_____ (18:28-19: 16)
 - ກ. ຂໍ້ຫາ (18:28-32)
 - ຂ. _____ (18: 33-40)
 - ຄ. _____ (19: 1-16)

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຍອມຕາຍເພື່ອໃຫ້ຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 19: 16-30, 38-42

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 19:16-42

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຖວາຍພຣະອົງເອງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ເພື່ອນຳຊີວິດມາໃຫ້ທຸກຄົນທີ່
ມອບຊີວິດໃຫ້ພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ຫຍັງແດ່ທີ່ສຳເລັດແລ້ວທີ່ໄມ້ກາງແຂນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕິດຕາມການຕົງພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະພິຈາລະນາວ່າຂ້ອຍຈະ
ຕອບຮັບແນວໃດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວລານັກຮຽນມາເຖິງຫ້ອງຮຽນ, ຢາຍເຈັ້ງໃຫ້ຄົນລະແຜ່ນ. ກ່ອນຈະອ້ອນວອນເປີດໃຫ້ຖາມວ່າມີໃຜ
ບໍ່ຕ້ອງການຄຳອະທິຖານພິເສດ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ້ອນວອນເປີດການສຶກສາພຣະທັມ.
2. ນອກນັ້ນ, ກ່ອນນັກຮຽນຈະມາເຖິງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ໃສ່ກະດານໄວ້.

- ແຂວນຄໍ	- ໃຫ້ສິ່ງໂຕກິນ
- ຕັດຄໍ	- ຂວ່າງກ້ອນຫິນ
- ສິດຢາພິດ	- ຍິງເປົ້າ
- ນັ່ງຕັ້ງໄຟຟ້າ	- ຫ້ອງກາສ

ນຳພາການສົນທະນາໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ທ່ານຢາກເບິ່ງການປະທານປະເພດໃດ?
- ທ່ານຄິດວ່າວິທີປະທານປະເພດໃດຮຸນແຮງທີ່ສຸດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ແນະນຳວ່າການປະທານແບບຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນເປັນວິທີທີ່ຮ້າຍຂາດ ແລະທໍຣະມານທີ່ສຸດ.
ເລືອກສາມຄົນເພື່ອອ່ານພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້: ໂຢຮັນ 19:16-22; 19:23-30; ແລະ 19:38-42. ໃຫ້ຜູ້
ຟັງຈົດຈຳສິ່ງທີ່ໄດ້ຍິນໄວ້ໃຫ້ດີ.

4. ຫລັງຈາກການອ່ານຈົບລົງ, ບອກໃຫ້ນັກຮຽນເອົາເຈັ່ງທີ່ໃຫ້ໄວ້ແລ້ວນັ້ນອອກມາ; ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນເຫດການກ່ຽວກັບການຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ; ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳພີໃສ່ດ້ວຍ ຫລືອາດຈະສົນທະນາອາດຈະຫວ່າງພວກນັກຮຽນເອງ. ຕັ້ງເວລາໄວ້.
5. ເມື່ອໝົດເວລາທີ່ກຳໜົດໃຫ້ແລ້ວ, ໃຫ້ທ່ານນຳພາການສົນທະນາ:
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ປະທັບໃຈຫລາຍເຮື່ອງການຄົງພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນ?
 - ມີຖ້ອຍຄຳຫຍັງແດ່ທີ່ບໍ່ລຍາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ເວລາໄດ້ເບິ່ງການປະທານປະເພດນີ້?
6. ອ່ານ ໂຢຮັນ 19:30. ອະທິບາຍຄຳວ່າ “ສຳເຣັດແລ້ວ.” ເບິ່ງ “ເວລາສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ” ໃນບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍ. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມແລະໃຫ້ຂໍ້ພຣະຄຳພີເພື່ອໄປສຶກສາ.
 - ກຸ່ມ 1 (ໂຢຮັນ 1:29; 4:34;8:29)
 - ກຸ່ມ 2 (ໂຢຮັນ 10:11, 15,17-18)
 - ກຸ່ມ 3 (ໂຢຮັນ 12:23-25, 32-33)
 - ກຸ່ມ 4 (ໂຢຮັນ 13:31-32; 17: 4)

ໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສຳເຣັດແລ້ວທີ່ໄມ້ກາງແຂນມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບພວກເຂົາເຈົ້າ. ຫລັງຈາກຄົ້ນຄວ້າແລ້ວໃຫ້ມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຜົນ.
7. ອ່ານໂຢຮັນ 19: 38-42. ພານັກຮຽນສົນທະນາໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ການກະທຳຂອງໂຢເຊບ ແລະຂອງນິໂກເດມມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ?
 - ການສົ່ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູມີສ່ວນກັບພວກເຂົາເຈົ້າວິທີໃດ?
 - ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກອຸປະນິສັຍ ແລະການກະທຳຂອງໂຢເຊບແລະນິໂກເດມ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງວ່າອຸປະນິສັຍແລະການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າມີແນວໃດແດ່ທີ່ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນລູກສົດລັບຂອງພຣະເຢຊູ? ໃຫ້ຂຽນໄວ້; ແລ້ວໃຫ້ວາງແຜນວ່າໃນອາທິດຕໍ່ໄປນີ້ຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອແກ້ໄຂໃນເຮື່ອງນີ້.
9. ໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເຖິງຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນດ້ວຍ ເພາະພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງສຳເຣັດແລ້ວສຳລັບພວກເຂົາເຈົ້າເໝືອນກັນ; ຊັກຂວນໃຫ້ນັກຮຽນຈົ່ງວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູແລະໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດເພື່ອພວກເຮົາໂດຍທາງພຣະອົງ.
10. ນຳການອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ ໂດຍການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມຮັກແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 20: 1-18

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຢຮັນ 20: 1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຄົນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຢັ້ງຢືນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະຢັ້ງຢືນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງໃນຖານະບຸດພຣະເຈົ້າ ແລະການຊົງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຕິດ ຕາມພຣະອົງແລະໃຫ້ພວກເຮົາບອກຄົນອື່ນໆເຣື່ອງຂອງພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານໄປບອກໃຜ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍການພົບພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງຄົນພຣະຊົນຂອງມາຣິອາໄທມັກດາລາ ແລະເພື່ອຕັດສິນໃຈວ່າຈະບອກຄົນອື່ນໆຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູວິທີໃດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການຮຽນໂດຍການເລົ່າເຣື່ອງ ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດເປັນປະຈຳໃນວັນສລອງການຊົງຄົນພຣະຊົນ (ວັນອິສເຕີ້). ຊັກຂວນໃຫ້ຄົນອື່ນໆແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດໃນມື້ນັ້ນ ຫລືປະເພນີຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 20:1-2. ຖາມ: ມາຣິອາໄດ້ເຮັດຜິດແນວໃດແດ່ໃນຖານະເປັນຄົນທຳອິດ? ນາງໄດ້ສົມມຸດຫລາຍໆຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູໂດຍບໍ່ໄດ້ພິສູດເບິ່ງຫລັກຖານໃຫ້ດີ; ຄຳສົມມຸດຜິດ: ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນ, ພຣະອົງເປັນຄຣູດີ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 20:3-15. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສາມກຸ່ມ: ກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ຟັງເບິ່ງທ່າທີຂອງເປໂຕ; ກຸ່ມສອງໃຫ້ຟັງເບິ່ງທ່າທີຂອງສາວິກຄົນອື່ນໆ; ກຸ່ມສາມໃຫ້ຟັງເບິ່ງທ່າທີຂອງມາຣິອາ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານ; ຫລັງຈາກນັ້ນປຽບທຽບເບິ່ງທ່າທີທັງໝົດ. ສົນທະນາຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳພຣະຍານຂອງ

ມາຮືອາເຮືອງໄດ້ພົບພຣະເຢຊູ. ເບິ່ງໂຍຮັນ 20:30-31, ແລະຊື້ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນຄຳຍັງຢືນເຮືອງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

4. ຊຽນ “ຫລັກຖານເຮືອງການຄົນພຣະຊົນ” ໃສ່ກະດານ. ບອກນັກຮຽນໃຫ້ສຳຮວດເບິ່ງ ໂຍຮັນ 20:1-15 ແລ້ວເບິ່ງຫລັກຖານແຕ່ລະຢ່າງ (ອຸບໂມງວ່າງເປົ່າ, ຜ້າປ່ານທີ່ກອງຢູ່, ການພົບເຫັນສ່ວນຕົວຂອງມາຮືອາ). ຖາມ: ການເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່ ແລະຜ້າທີ່ປົກພຣະສຽນກອງຢູ່ຕ່າງຫາກ ມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ? (ເບິ່ງບົດຮຽນຊ່ວຍ). ເບິ່ງການຄົນຈາກຕາຍຂອງລາຊະໂຣໃນໂຍຮັນ 11:44.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານໂຍຮັນ 20: 16-17. ພານັກຮຽນພິຈາລະນາເບິ່ງເຫດຜົນທີ່ມາຮືອາບໍ່ຈື່ພຣະເຢຊູ ເວລາລາວເຫັນພຣະອົງເທື່ອທຳອິດ. ສົນທະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ວ່າ, “ຢ່າຊຸ່ຖວງດົງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ.” ແຕ່ພາຍຫລັງມາໂທມາກໍໄດ້ຕ້ອງຂ້າງຂອງພຣະເຢຊູ (ໂຍຮັນ 20:27); ພຣະເຢຊູຊົງເຊີນໃຫ້ສາວົກຕ້ອງກາຍຂອງພຣະອົງ (ລູກາ 24:39). ຖາມ: ຖ້າວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດຕ້ອງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງໄດ້, ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງບອກມາຮືອາບໍ່ໃຫ້ຖວງດົງພຣະອົງ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ອ່ານໂຍຮັນ 20:18. ຊຽນໃສ່ກະດານ ຖ້ອຍຄຳນີ້, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ.” ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນປະສົບການສ່ວນຕົວເຮືອງໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງຄົນພຣະຊົນ ວິທີຕ່າງໆ. ສົນທະນາຫລັກຖານເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ. ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເປໂຕ, ສາວົກຄົນອື່ນໆ, ແລະມາຮືອາໄດ້ເຫັນພຣະອົງ. ມາຮືອາເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການຄົນພຣະຊົນ: ແມ່ນຫຍັງປ່ຽນແປງນາງມາຮືອາ? (ການພົບພໍ້ທາງສ່ວນຕົວ).
7. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນເອົາກະດາດອອກມານຶ່ງໃບແລ້ວຊຽນຊື່ບຸກຄົນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຈະເປັນພຍານເຮືອງພຣະເຢຊູ. ນຳພາການອ້ອນວອນເພື່ອຊື່ເຫລົ່ານັ້ນ. ແນະນຳໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຮັກສາຊື່ນັ້ນໆໄວ້ ແລ້ວຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປີດໂອກາດເພື່ອການເປັນພຍານ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ການຟື້ນພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຢຮັນ 20:15-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຢຮັນ 20:15-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງ ແລະອວຍພອນພວກສາວົກໃຫ້ໄດ້ຮັບພະລັງອຳນາດໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ເພື່ອຈະຢູ່ຢ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ທ່ານຈະໄປໃສ? ໄປແນວໃດ?, ທ່ານຈະໄປຮ່ວມງານກັບໃຜ?

ຈຸດສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອນຳທ່ານໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນທີ່ພຣະອົງຊົງຟື້ນພຣະຊົນແລ້ວສົ່ງສາວົກອອກໄປໂດຍໄຜດປະທານຮິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ

ຄຳນຳ

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມກະຣຸນນາອຳນາດ ມັດທາຍ 28:16-20; ມາຣະໂກ 16: 14-18; ລູກາ 24:36-49 ແລະຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະທັມພຣະກິດຕິຄຸນ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໂດຍສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ ແລະສາວົກເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຢູ່ໃນເຫດການວັນນັ້ນ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ບັນທຶກຂຍາຍຄວາມຕາມການຊົງນຳສເມີ.

ສັນຕິສຸກມາຈາກພຣະບິດາ ໂຢຮັນ 20:19

ໃນຂະນະທີ່ພວກສາວົກກຳລັງເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງດ້ວຍບັນຍາກາດອັນງຽບເທົາ ແລະວິຕົກກັງວົນໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກຈະເຮັດຢ່າງໃດ, ພ້ອມນັ້ນ ພວກສາວົກພາກັນຍ້ານພວກທະຫານມາຕາມຈັບໃນຖານະເປັນພັກພວກຂອງພຣະເຢຊູ, ສາວົກທັງໝົດຮູ້ແນ່ນອນວ່າພຣະເຢຊູຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນພວກຜູ້ນຳສາສນາທີ່ໄປ. ຫາກເຮົາທັງຫລາຍຢູ່ໃນເຫດການນັ້ນເຮົາກໍຈະເສົ້າໃຈ ແລະຍ້ານເໝືອນພວກສາວົກທັງໝົດ ດ້ວຍວ່າເປັນຂອງທັມມະດາຫາກຜູ້ນຳຕາຍເຮົາກໍຄົງໝົດຫວັງ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພວກຜູ້ນຳສາສນາທີ່ໄປທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຕາຍໄປເລີຍ ໃນແລງວັນນັ້ນສາວົກມີຄວາມໂສກເສົ້າແລະສະຫ້ານຍ້ານກົວນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປາກົດຕົວຕໍ່ພວກສາວົກໂດຍມີຮ່າງກາຍເດີມ ແລະຊົງກ່າວວ່າ “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ” ພວກສາວົກກໍພາກັນດີໃຈຫລາຍ. ເຮົາເຫັນແລ້ວວ່າຊີວິດທີ່ຂາດພຣະເຢຊູກໍມີແຕ່ຄວາມຫວ້າງເປົ່າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານຕົກໃຈ ເພາະວ່າຂາດພຣະເຢຊູກໍຂາດສັນຕິສຸກ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນມີພຣະເຢຊູສເມີ.

ຮອຍບາດແຜ ໂຢຮັນ 20:20-21

ຮອຍບາດແຜເປັນເຄື່ອງພິສູດວ່າແມ່ນພຣະອົງແທ້ໆ ແລະຮອຍບາດແຜນັ້ນກາຍເປັນຮອຍລະນຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນໃຫຍ່ຫລວງສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຄວາມເຈັບປວດຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງປວງ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮື້ສຸດຍິ່ງຊົງຍອມຮັບຖືກທຸບຕີເພາະພຣະອົງຊົງຮັກເຮົາ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປາກົດຕົວຕໍ່ສາວິກນັ້ນພວກເຂົາພາກັນສົງສັຍວ່າແມ່ນພຣະອົງແທ້ບໍ່? ເພາະເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຄົນທີ່ຖືກທຸບຕີຈົນຕາຍໄປແລ້ວຈະບໍ່ຄືນມາໃຫ້ເຫັນອີກດອກ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງຍອມໃຫ້ເຂົາພິສູດ “ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະທັດແລະຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ” (20ກ). ເມື່ອເຂົາພິສູດເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວກໍຊົງມອບອໍານາດແລະໃຊ້ເຂົາໄປ. “ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງນັ້ນ”. ໃນຂໍ້ 21 ນີ້ມີຄວາມສໍາຄັນສອງປະການຄື;

1. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນສັນຕິສຸກ ແລະເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມສົງບສຸກຈຶ່ງກ່າວມອບສັນຕິສຸກແກ່ສາວິກແກ່ທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສາວິກທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງຢູ່ນໍາກັນ, ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ ດ້ວຍຄວາມສົງບສຸກ.
2. ຊົງໃຊ້ສາວິກອອກໄປປະກາດໂດຍມອບອໍານາດຢ່າງດຽວທີ່ພຣະບິດາຊົງມອບແກ່ພຣະອົງ, ມີຄວາມໝາຍວ່າສາວິກທຸກຄົນໄປຕາງໜ້າພຣະເຢຊູ.

ຊົງຍົກໂທດຜ່ານທາງພຣະວິນຍານ 20:22-23

ການຍົກໂທດຄວາມຜິດບາບເປັນຂອງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍຍົກໂທດຄວາມຜິດຕ່າງໆໃຫ້ກັນໄດ້ສ່ວນຄວາມຜິດບາບນັ້ນບໍ່ມີໃຜຍົກອອກໄປໄດ້ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສັ້ງແລ້ວ ແລະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ” (ຂໍ້ 23). ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າສາວິກມີສິດອໍານາດໃນການຍົກໂທດຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະອົງຊົງມອບພຣະວິນຍານໃຫ້ຢູ່ກັບພວກສາວິກ ເພື່ອນໍາພາໃຫ້ສາວິກປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດໂດຍການຊົງນໍາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດຜູ້ນັ້ນກໍຮັບຍົກໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຍອມຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດທີ່ພວກສາວິກປະກາດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ອະພິຍຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ ເພາະວ່າສາວິກທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ປະກາດນາມຊື່ຂອງຕົນເອງ ແຕ່ປະກາດພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໃດປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດທີ່ສາວິກປະກາດ ແມ່ນຜູ້ນັ້ນປະຕິເສດພຣະເຢຊູນັ້ນເອງ.

ດຣ. ຫຼຸມພັນ ວົງສຸຣິທ໌

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ສາະພາບວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?

- ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:** ໂຢຮັນ 20:24-31
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ:** ໂຢຮັນ 11:16; 14:5; 20:24-31
- ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:** ການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ໂທມາສາະພາບ.
- ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ທ່ານເດ, ຈະໃຫ້ພຣະອົງເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະເຊື່ອແນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ?
- ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອນໍາພາທ່ານຮູ້ແນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະບອກຜູ້ອື່ນທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃຫ້ມີໂອກາດເຂົ້າໃຈແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

ຄໍານໍາ

ໂທມາເປັນສາວິກຜູ້ນຶ່ງທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູແຕ່ຫລັງຫາຍຊົ່ວຂະນະນຶ່ງຈົນມີສາວິກອື່ນໆຕາມຫາ ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ລາວແລ້ວຈຶ່ງຄົນມາ. ຫລາຍເທື່ອເຮົາເຫັນວ່າລູກທັງຫລາຍໄດ້ຕິດຕາມພໍ່ແມ່ມາໂບດເມື່ອໃຫຍ່ແລ້ວກໍເຊົາມາໂບດເລີຍ, ລາງຄົນກໍໄປໂບດອື່ນ ຫລືໄປນິກາຍອື່ນ. ຄົນຈໍາພວກນີ້ໂບດຈະຮ້ອງເຂົາເຈົ້າວ່າ lost ແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງໂທມາບໍ່ແມ່ນ lost ແຕ່ແມ່ນ missing ຄໍາວ່າ missing ໃນຕອນນີ້ແປວ່າບໍ່ຄົບຕາມຈໍານວນສາວິກ. ດັ່ງນັ້ນຄໍາວ່າ missing ແລະ lost ຄືກັນ ແຕ່ບໍ່ຄືກັນຫາກເວົ້າຕາມເນື້ອເຮືອງ.

ຊົງປາກົດ ໂຢຮັນ 20:24-28

1. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ
 - ກ. ກຸ່ມນຶ່ງເປັນພວກສາວິກທີ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ ອ່ານ ໂຢຮັນ 20:19-23
 - ຂ. ກຸ່ມສອງເປັນໂທມາ ອ່ານໂຢຮັນ 20:24-29
2. ໃຫ້ກຸ່ມນຶ່ງເລົ່າເຮືອງພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ເຂົາໃຫ້ກຸ່ມສອງຟັງ.
 - ກ. ກຸ່ມນຶ່ງພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງໃຫ້ກຸ່ມສອງທີ່ເປັນໂທມາໃຫ້ເຊື່ອ.
 - ຂ. ກຸ່ມສອງເປັນໂທມາຊອກຫາເຫດຜົນເປັນຫຍັງໂທມາຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອ?

3. ຫລັງຈາກສິນທະນາແລ້ວຖາມນັກຮຽນທັງສອງກຸ່ມວ່າເຮັດແນວໃດຈະເຮັດໃຫ້ໂທມາເຊື່ອ? ຫາກເຮົາມີວິທີໃຫ້ໂທມາເຊື່ອເມື່ອໄດ້ຍິນ ເຮົາກໍຈະເອົາວິທີດຽວກັນເຮັດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຮົາເວົ້າໃຫ້ຟັງເຊື່ອດ້ວຍ. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູດ້ວຍຕາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຮົາກໍເຊື່ອ ເພາະວ່າ

ການທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຊື່ອນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຫັນດ້ວຍຕາເທົ່ານັ້ນ ເຮົາອາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າເຮົາໄດ້ສໍາຜັດພຣະອົງ ທາງຈິດວິນຍານ ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ບໍ່ໄດ້ສໍາຜັດທາງຈິດວິນຍານນັ້ນຍັງມີອັນອື່ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອດັ່ງຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້;

ເພາະເຫັນຈິ່ງເຊື່ອ ໂຢຮັນ 20:29-31

ຄວາມເຊື່ອເກີດຈາກການໄດ້ຍິນ Faith comes by hearing Programs ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນຫລາຍພາສາ ໃນນັ້ນມີພາສາລາວເຮົາດ້ວຍ ແລະເພິ່ນຍັງໄດ້ສ້າງຫລາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ CD, MP3, Radio ເພື່ອປະກາດ ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູ ໂດຍສເພາະແມ່ນເລັ່ງໃສ່ຄົນບໍ່ເຂົ້າໂບດ, ໃນຮັດເທັກຊັດໄດ້ລົງທຶນເປັນລ້ານ ເພື່ອເອົາວັດຖຸເຫລົ່ານີ້ໄປແຈກຢາຍທຸກມຸມຂອງເທັກຊັດ ເຣື່ອງຈະເກີດຜົນຫລືບໍ່ນັ້ນກໍສຸດແລ້ວແຕ່ການຊົງ ນໍາຂອງພຣະວິນຍານ. ພວກສາວິກທີ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງເມື່ອພົບເຫັນພຣະເຢຊູແລ້ວກໍພະຍາຍາມບອກເລົ່າໃຫ້ໂທ ມາຟັງ ເພິ່ນກະຍັງບໍ່ເຊື່ອຈົນກວ່າເພິ່ນເຫັນກັບຕາເພິ່ນຈິ່ງເຊື່ອ. “ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈິ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ” (ຂໍ້ 29). ສາວິກໂທມາໄດ້ພິສູດດ້ວຍຕາແລະຈັບຄໍາພຣະເຢຊູແທນຄົນທັງ ປວງແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນບໍ່ຈໍາເປັນຈະໃຫ້ທຸກຄົນພິສູດດ້ວຍຕາ ເພາະວ່າຍັງມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເຮົາສາມາດພິສູດໄດ້ຄືກັນ ເຊັ່ນ;

- 1. ຕາເຫັນ
- 2. ທູໄດ້ຍິນ
- 3. ດັ່ງໄດ້ດົມກິ່ນ
- 4. ລິ້ນໄດ້ຊົມຣິດ
- 5. ມີຈັບບາຍ

ທັງໝົດນີ້ຮ້ອງວ່າ 5 Sences ພວກຜູ້ເຖົ້າຮ້ອງວ່າການສັມຜັດທັງຫ້າ ຫລືສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດພິສູດໄດ້ມີຫ້າ ຢ່າງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ” (ຂໍ້ 29ຂ)

ຄັ້ງແຮກທີ່ພຣະເຢຊູປາກົດຕົວກັບພວກສາວິກນັ້ນ ໂທມາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແປວ່າ (missing) ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງປາກົດຕົວອີກຄັ້ງນຶ່ງເມື່ອໂທມາເຂົ້າຮ່ວມພວກສາວິກທີ່ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ. ເຣື່ອງນີ້ສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄວນ ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ອື່ນອີກເທື່ອນຶ່ງ ລາງເທື່ອລາວບໍ່ເຫັນພຣະເຢຊູດ້ວຍສາຍຕາຂອງລາວ ແລະບໍ່ສໍາຜັດດ້ວຍວິນ ຍານຈິດຂອງລາວ ອາດສໍາຜັດນຶ່ງໃນຈໍານວນຫ້າຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະລາວກໍເຊື່ອລາວກໍພົບຄວາມສຸກລ້ວ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ພື້ນຄົນມາຈາກຕາຍ.

ດຣ. ຫຼມພັນ ວົງສຸຣິທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ໂດຍບໍ່ແກ້ຕົວ

- ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ໂຢຮັນ 21:1-23
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:** ໂຢຮັນ 21
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ພຣະເຢຊູຖາມເປໂຕຕອນປັ້ນເຂົ້າເຂົ້ານັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າຈະມີ ຫຍັງເກີດຂຶ້ນກຳຕາມ, ວັນນີ້ເປັນຫຍັງກຳຕາມ ຜູ້ອື່ນເຮັດຫຍັງເວົ້າ ຫຍັງກຳຕາມ ແຕ່ເຮົາຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູບໍ່ຢຸດ.
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ທ່ານໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ອະດີດ ຫລືບັນຫາໃນວັນນີ້ຖ່ວງດຶງທ່ານບໍ່ໃຫ້ ຕິດຕາມພຣະອົງແນວໃດ?
- ຈຸດສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເປໂຕແລະອັນເດອາສອງອ້າຍນ້ອງໃນຂະນະທີ່ເຂົາຫາປາທີ່ ຄາລີເລ (ທະເລຄາລີເລເມື່ອ ກ່ອນມີຊື່ວ່າ ຕີເບີເຣັງ) ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ມາເປັນສາວິກແລະເປັນຜູ້ຕິດຕາມຮຽນຮູ້ຈາກພຣະອົງ, ທັງສອງ ຄົນປະລະອາຊີບການງານຂອງຕົນແລ້ວຕັດສິນໃຈຕາມພຣະອົງໄປດ້ວຍໃຈໃສທັດທາ. (ອ່ານມັດທາຍ 4:18-20). ພາຍລຸນມາເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກກັນກັບພຣະເຢຊູເຖິງສາມເທື່ອໃນຄືນດຽວໃນຂະນະທີ່ ພວກທະຫານຈັບກຸມແລະຂັງຕິພຣະອົງ ສ່ວນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຄິດຖືໂທດໂກດເຄືອງເປໂຕແຕ່ຢ່າງໃດ ແຖມ ຍັງກັບຄືນໄປຫາເປໂຕແລະຊັກຊວນໃຫ້ກັບມາດຳເນີນງານອັນສຳຄັນອີກໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຟື້ນຄືນມາຈາກ ຕາຍແລ້ວ.

ເອີ້ນໃຫ້ຄືນມາເຮັດໜ້າທີ່ ໂຢຮັນ 21:1-14

ພວກສາວິກຈຳນວນນຶ່ງໃຊ້ເວລາຊົ່ວຄາວສັກໃຈຕາມເປໂຕໄປຫາປາທີ່ທະເລຄາລີເລ ເພື່ອຄວາມຜູກພັນ ໃນຖານະທີ່ເປັນສາວິກດ້ວຍກັນ ແລະຍັງຫວັງໃຈວ່າຈະໄດ້ປາຫລວງຫລາຍເພາະເຂົາມີມືອາຊີບເປັນຜູ້ນຳ ແຕ່ແລ້ວຄືນນັ້ນທັງຄືນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ. ການທີ່ພວກສາວິກກັບໄປຫາປາຄັ້ງນີ້ມີລາຍຄືນເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາປະລະໜ້າທີ່ ລາຍຄືນເວົ້າວ່າ ເຂົາລໍຖ້າວັນເວລາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຮົາຈະເຫັນພຣະເຢ ຊູນຳມາມອບໜ້າທີ່ແລະງານອັນສຳຄັນແກ່ເຂົາໃນເຊົ້າວັນນັ້ນ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອັສຈັນ.

1. “ຊີໂມນເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ” ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະໄປນຳເຈົ້າດ້ວຍ” ແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ” (ໂຢຮັນ 21: 3).“
2. “ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົນດົງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ” (ຂໍ້ 6).
3. ສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, “ແມ່ນອີງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫລະ” ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານໄດ້ຈັບເອົາເສື້ອມານຸ່ງເພາະເປືອຍໂຕຢູ່ ແລ້ວກໍໂຕນລົງນ້ຳ ແຕ່ພວກສາວົກອື່ນໆນັ້ນໄດ້ເອົາເຮືອນ້ອຍລາກມອງທີ່ຖືກປາມາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງ ໄກປະມານສອງຮ້ອຍສອກເທົ່ານັ້ນ” (ຂໍ້ 7-8).

ເອີ້ນໃຫ້ຄືນມາເປັນຜູ້ລ້ຽງ ໂຢຮັນ 21:15-17

ພຣະອົງຊົງມອບໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນ ໂດຍຍົກຕົວຢ່າງຄົນລ້ຽງແກະທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແລະຜູງແກະໆທຸກຕົວຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງດ້ວຍຜູ້ລ້ຽງ ເພາະວ່າຊີວິດຂອງແກະແຕ່ລະຕົວນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ລ້ຽງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖາມເປໂຕເຖິງສາມເທື່ອ ຫລັງຈາກເປໂຕຕອບພຣະອົງແຕ່ລະເທື່ອພຣະອົງກໍສັ່ງວ່າ (ຈົ່ງລ້ຽງ) ທັງສາມເທື່ອ.

1. “ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບຊີໂມນເປໂຕວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລີ” ເປໂຕທູນວ່າ, “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະໜຸ່ມຂອງເຮົາເນີ” (ຂໍ້ 15).
2. ຄັ້ງທີສອງພຣະອົງຊົງສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເນີ” (ຂໍ້ 16ຂ).
3. ຄັ້ງທີສາມພຣະອົງຊົງສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເນີ” (ຂໍ້ 17ຂ).

ທຳນວາຍອະນາຄົດເປໂຕ ໂຢຮັນ 21:18-23

1. ຢຽດມືອອກ ແປວ່າ	ເປໂຕຈະຕາຍດ້ວຍທຶນທຸກທໍຣະມານເພາະການຮັບໃຊ້.
2. ພາໄປບ່ອນບໍ່ຢາກໄປ ແປວ່າ	ເປໂຕຈະຕ້ອງເດີນທາງໄກບ່ອນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄປ.
3. ຮັດແອວ ແປວ່າ	ເປໂຕຈະຖືກຈັບລ່າມໂສ້ຍ້ອນຖືກຫາເຮືອງໃສ່.
4. ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ ແປວ່າ	ເປໂຕຈະຮຽນເອົາແບບຢ່າງພຣະເຢຊູ.

ດຣ. ຫຼຸມພັນ ວົງສຸຣິທ໌